

NACRT

REPUBLIKA HRVATSKA

MINISTARSTVO GOSPODARSTVA, RADA I PODUZETNIŠTVA

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
INSTRUMENTA ZA IZMJENU I DOPUNU STATUTA
MEĐUNARODNE ORGANIZACIJE RADA
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, svibanj 2008.

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU INSTRUMENTA ZA IZMJENU I DOPUNU STATUTA MEĐUNARODNE ORGANIZACIJE RADA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Instrumenta za izmjenu i dopunu Statuta Međunarodne organizacije rada usvojenog na 85. zasjedanju Opće konferencije Međunarodne organizacije rada u Ženevi, 19. lipnja 1997. godine, sadržana je u odredbi članka 139. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Republika Hrvatska članica je Ujedinjenih naroda od 22. svibnja 1992. godine i članica Međunarodne organizacije rada od 6. kolovoza 1992. godine, kada je obavijestila generalnog direktora Međunarodnog ureda rada o formalnom prihvaćanju obveza koje proizlaze iz Statuta Međunarodne organizacije rada.

Prema odredbama Statuta, države članice obvezne su podnositi mjerodavnoj vlasti konvencije i preporuke koje je usvojila Opća konferencija rada (Opća skupština predstavnika država članica), u cilju njihovog potvrđivanja, odnosno poduzimanja mjera potrebnih za njihovu primjenu, kao i izvješćivati o provedbi tih akata u razdobljima koje je odredilo Upravno vijeće Međunarodne organizacije rada.

Osim postupka izvješćivanja, Statut Međunarodne organizacije rada (u čl. 26-34.), kao oblik nadzora nad primjenom konvencija i preporuka, predviđa mogućnost pokretanja žalbenog postupka protiv države članice zbog neispunjavanja obveza iz konvencije.

U cilju jačanja utjecaja i usklađenosti normativnog sustava te modernizacije međunarodnih radnih standarda, Opća konferencija koja je sastavljena od nacionalnih predstavništava svih država članica (4 predstavnika sa pravom glasa - dva predstavnika vlade, jednog predstavnika poslodavaca i jednog predstavnika sindikata), na 85. zasjedanju održanom u Ženevi u lipnju 1997. godine, usvojila je Instrument za izmjenu i dopunu Statuta Međunarodne organizacije rada, točnije: izmjenu i dopunu odredbe članka 19. Statuta, kojim se uređuje postupak usvajanja konvencija i preporuka i obveze država članica nakon usvajanja.

Usvojeni Instrument za izmjenu i dopunu Statuta ovlašćuje Opću konferenciju Međunarodne organizacije rada da, kao tripartitno, vrhovno i zakonodavno tijelo, u postupku restriktivnijem od postupka usvajanja konvencije, ukine sve pravne učinke konvencija prema državama članicama, proglašavajući konvenciju zastarjelom jer je izgubila svoju svrhu ili više ne doprinosi značajno ostvarenju ciljeva Međunarodne organizacije rada.

Ukidanje svih pravnih učinaka konvencije u odnosu države članice prema Međunarodnoj organizaciji rada i u odnosu na konvenciju proglašenu zastarjelom, znači da:

1. *prestaje obveza države članice da izvješćuje o primjeni konvencije* (propisana odredbom članka 22. Statuta Međunarodne organizacije rada);
2. *prestaje mogućnost pokretanja žalbenog postupka radi neispunjavanja obveza iz konvencije* (propisana u člancima 24. i 26. Statuta), što znači da tijela Međunarodne organizacije rada više ne ispituju primjenu konvencije i ne postupaju po žalbama radi nepoštivanja odredbi konvencije jer ona više ne predstavlja važeći pravni standard Međunarodne organizacije rada;
3. *prestaje obveza objavljivanja teksta konvencije.*

Da bi Instrument za izmjenju i dopunu Statuta Međunarodne organizacije rada stupio na snagu, mora biti prihvaćen od 2/3 država članica Međunarodne organizacije rada, od kojih 5 mora biti od velikog industrijskog značaja, što znači da ga mora prihvatiti 121 od ukupno 181 države članice.

U ovom trenutku Instrument za izmjenju i dopunu Statuta nije stupio na snagu jer ga je do 29. veljače 2008. godine, potvrdilo ili prihvatilo ukupno 104 država članica (uključujući 6 od velikog industrijskog značaja) pa za njegovo stupanje na snagu nedostaje potvrđivanje ili prihvrat još 17 država članica.

Od europskih država, Instrument za izmjenju i dopunu Statuta potvrdilo je ili prihvatilo 29 država i to: Albanija, Austrija, Belgija, Bugarska, Cipar, Češka, Danska, Estonija, Finska, Francuska, Mađarska, Island, Irska, Italija, Litva, Luksemburg, Malta, Moldova, Crna Gora, Nizozemska, Norveška, Poljska, Rumunjska, San Marino, Slovačka, Španjolska, Švedska, Švicarska, Turska, Velika Britanija.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Instrument za izmjenju i dopunu Statuta Međunarodne organizacije rada iz 1997. godine, kako bi njegove odredbe u smislu članka 140. Ustava Republike Hrvatske, postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske, čime se stvaraju pretpostavke za njegovo stupanje na snagu, kao i uvjeti za izravno primjenjivanje na međunarodne obveze Republike Hrvatske koje proizlaze iz članstva u Međunarodnoj organizaciji rada.

Stupanje na snagu ovog Instrumenta za izmjenju i dopunu Statuta osigurat će pravni temelj za postupanje Opće konferencije predstavnika država članica Međunarodne organizacije rada kojim može ukinuti sve pravne učinke konvencija koje smatra zastarjelim međunarodnim radnim standardima, a što smatramo da je u interesu Republike Hrvatske kao članice, s obzirom da će prestati obveza izvješćivanja o primjeni takve konvencije kao i mogućnost pokretanja žalbenog postupka protiv Republike Hrvatske radi nepoštivanja odredbi takve konvencije.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU OVOG ZAKONA

Za provedbu ovog Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

Naime, suradnja s Međunarodnom organizacijom rada je kontinuirani proces izvršavanja međunarodnih obveza koje je Republika Hrvatska preuzela članstvom i u kojem ima aktivnu ulogu te izvršenje ovog Zakona ne iziskuje osiguranje dodatnih sredstava u Državnom proračunu.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje Zakona o potvrđivanju Instrumenta za izmjenu i dopunu Statuta Međunarodne organizacije rada po hitnom postupku nalazi se u odredbi članka 159. stavka 1. i 2. Poslovnika Hrvatskog sabora i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima.

Naime, s obzirom na razloge navedene u točki II. Prijedloga zakona, ocjenjuje se da postoji interes Republike Hrvatske, kao članice Međunarodne organizacije rada, za stvaranje pretpostavki potrebnih za stupanje Instrumenta za izmjenu i dopunu Statuta Međunarodne organizacije rada na snagu nakon dovoljnog broja potvrđivanja, čime aktivno sudjeluje u modernizaciji međunarodnih radnih standarda koje implementira u nacionalno zakonodavstvo.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj Prijedlog zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

VI. TEKST KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA

Na temelju odredbe članka 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora, a polazeći od članka 139. Ustava Republike Hrvatske, predlaže se donošenje Zakona o potvrđivanju Instrumenta za izmjenu i dopunu Statuta Međunarodne organizacije rada po hitnom postupku.

Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Instrumenta za izmjenu i dopunu Statuta Međunarodne organizacije rada glasi:

**KONAČNI PRIJEDLOG
ZAKONA O POTVRĐIVANJU INSTRUMENTA
ZA IZMJENU I DOPUNU STATUTA
MEĐUNARODNE ORGANIZACIJE RADA**

Članak 1.

Potvrđuje se Instrument za izmjenu i dopunu Statuta Međunarodne organizacije rada usvojen u Ženevi, 19. lipnja 1997. godine, u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Instrumenta iz članka 1. ovog Zakona u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik glasi:

Instrument

Instrument za izmjenu i dopunu Statuta Međunarodne organizacije rada

Opća konferencija Međunarodne organizacije rada koju je u Ženevi sazvalo Upravno vijeće Međunarodnoga ureda rada, sastavši se na svom osamdeset i petom zasjedanju 3. lipnja 1997., i odlučivši donijeti izmjenu i dopunu Statuta Međunarodne organizacije rada, a što je sedma točka dnevnog reda zasjedanja;

usvaja devetnaestoga lipnja tisuću devetsto devedeset i sedme godine sljedeći instrument za izmjenu i dopunu Statuta Međunarodne organizacije rada, koji se naziva Instrument o izmjeni i dopuni Statuta Međunarodne organizacije rada iz 1997.:

Članak 1.

Od datuma stupanja na snagu ovog Instrumenta o izmjeni i dopuni, članak 19. Statuta Međunarodne organizacije rada mijenja se dodavanjem sljedećega novog stavka nakon stavka 8.:

"9. Postupajući na prijedlog Upravnoga vijeća, Konferencija može dvotrećinskom većinom glasova prisutnih izaslanika, ukinuti svaku konvenciju donesenu u skladu s odredbama ovoga članka, ako se pokaže da je ta konvencija izgubila svoju svrhu ili da više ne predstavlja koristan doprinos postizanju ciljeva Organizacije."

Članak 2.

Dva primjerka ovog Instrumenta o izmjeni i dopuni ovjeravaju se potpisima predsjednika Konferencije i glavnoga ravnatelja Međunarodnoga ureda rada. Jedan od tih primjeraka polaže se u arhiv Međunarodnoga ureda rada, a drugi se dostavlja glavnome tajniku Ujedinjenih naroda, radi registracije u skladu s člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda. Glavni ravnatelj će po jednu ovjerenu presliku Instrumenta dostaviti svakoj članici Međunarodne organizacije rada.

Članak 3.

1. Formalne ratifikacije ili prihvati ovog Instrumenta o izmjeni i dopuni priopćuju se glavnome ravnatelju Međunarodnoga ureda rada, koji će o njihovome primitku obavijestiti članice Organizacije.
2. Ovaj Instrument o izmjeni i dopuni stupa na snagu u skladu s odredbama članka 36. Statuta Međunarodne organizacije rada.
3. Po stupanju ovog Instrumenta na snagu, glavni ravnatelj Međunarodnoga ureda rada o tome će obavijestiti sve članice Međunarodne organizacije rada i glavnoga tajnika Ujedinjenih naroda.

Prethodni tekst je autentični tekst Instrumenta što ga je propisno usvojila Opća konferencija Međunarodne organizacije rada na svom osamdeset i petom zasjedanju koje je održano u Ženevi i proglašeno zatvorenim 19. lipnja 1997.

U POTVRDU TOGA, mi smo stavili svoje potpise dvadesetoga lipnja 1997.

Predsjednica Konferencije

OLGA KELTOSOVÁ

Glavni ravnatelj Međunarodnoga ureda rada

MÍCHEL HANSENNE

Instrument**Instrument for the Amendment of the Constitution of the International Labour Organisation**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Eighty-fifth Session on 3 June 1997,

and

Having decided upon the adoption of an amendment to the Constitution of the International Labour Organisation, a question which is included in the seventh item on the agenda of the Session;

adopts, this nineteenth day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-seven, the following instrument for the amendment of the Constitution of the International Labour Organisation, which may be cited as the Constitution of the International Labour Organisation Instrument of Amendment, 1997:

Article 1

As from the date of the coming into force of this Instrument of Amendment, article 19 of the Constitution of the International Labour Organisation shall be amended by the insertion after paragraph 8 of the following new paragraph:

"9. Acting on a proposal of the Governing Body, the Conference may, by a majority of two-thirds of the votes cast by the delegates present, abrogate any Convention adopted in accordance with the provisions of this article if it appears that the Convention has lost its purpose or that it no longer makes a useful contribution to attaining the objectives of the Organisation."

Article 2

Two copies of this Instrument of Amendment shall be authenticated by the signatures of the President of the Conference and of the Director-General of the International Labour Office. One of these copies shall be deposited in the archives of the International Labour Office and the other shall be communicated to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations. The Director-General will communicate a certified copy of the Instrument to all the Members of the International Labour Organisation.

Article 3

1. The formal ratifications or acceptances of this Instrument of Amendment shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office, who shall notify the Members of the Organisation of the receipt thereof.
2. This Instrument of Amendment will come into force in accordance with the provisions of article 36 of the Constitution of the International Labour Organisation.
3. On the coming into force of this Instrument, the Director-General of the International Labour Office shall so notify all the Members of the International Labour Organisation and the Secretary-General of the United Nations.

The foregoing is the authentic text of the of the instrument duly adopted by the General Conference of the International Labour Organisation during its Eighty-fifth Session which was held at Geneva and declared closed the 19 June 1997.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this twentieth day of June 1997

The President of the Conference

OLGA KELTOSOVÁ

The Director-General of the International Labour Office

MICHEL HANSENNE

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove rada.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Instrument iz članka 1. ovog Zakona nije na snazi te će se podatak o njegovom stupanju na snagu objaviti naknadno, u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u Narodnim novinama.

O b r a z l o ž e n j e

Člankom 1. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se potvrđivanje Instrumenta za izmjenu i dopunu Statuta Međunarodne organizacije rada, usvojenog 19. lipnja 1997. godine na 85. zasjedanju Opće konferencije Međunarodne organizacije rada, u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku, čime se izražava i formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana izmjenom i dopunom Statuta i temeljem čega će ovaj pristanak biti iskazan i na međunarodnoj razini.

Članak 2. Konačnog prijedloga zakona sadrži tekst Instituta za izmjenu i dopunu Statuta Međunarodne organizacije rada u prijevodu na hrvatskom jeziku i izvorniku na engleskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da je provedba ovoga Zakona u djelokrugu središnjeg tijela nadležnog za poslove rada.

Člankom 4. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Instrument za izmjenu i dopunu Statuta Međunarodne organizacije rada iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi, te će se podatak o njegovom stupanju na snagu objaviti naknadno, u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. Konačnog prijedloga zakona uređuje se stupanje na snagu ovog Zakona.

**TEKST ODREDBE ČLANKA 19. STATUTA MEĐUNARODNE
ORGANIZACIJE RADA KOJI SE IZMJENJUJE I DOPUNJUJE
NOVIM STAVKOM 9.**

Konvencije i preporuke

Odluke Konferencije

1. Ako Konferencija odluči usvojiti prijedloge glede određene točke dnevnoga reda, morat će odrediti hoće li to biti u obliku: (a) međunarodne konvencije, ili (b) preporuke u okolnostima u kojima se za dotičnu temu ili neki od njenih vidova smatra da nije prikladno da bude usvojene u obliku konvencije ili da nije pravo vrijeme za to.

Potrebna većina glasova

2. U svakom slučaju, da bi Konferencija u konačnom glasovanju mogla donijeti konvenciju odnosno preporuku, već prema o slučaju, potrebna je dvotrećinska većina glasova prisutnih izaslanika.

Izmjene vezane za posebne lokalne uvjete

3. Prilikom izrade bilo koje konvencije ili preporuke za opću primjenu Konferencija je dužna voditi računa o zemljama u kojima su zbog klimatskih uvjeta, nepotpunog industrijskog razvoja ili ostalih posebnih okolnosti industrijski uvjeti značajno drukčiji te predložiti eventualne izmjene koje smatra potrebnima kako bi se uzela u obzir situacija u tim zemljama.

Autentični tekstovi

4. Dva primjerka konvencije ili preporuke ovjerovljuju se potpisima predsjednika Konferencije i glavnoga ravnatelja. Jedan od tih primjeraka polaže se u arhiv Međunarodnoga ureda rada, a drugi kod glavnoga tajnika Ujedinjenih naroda. Glavni ravnatelj će ovjerenu kopiju konvencije ili preporuke dostaviti svakoj od članica.

Obveze članica u odnosu na konvencije

5. U slučaju konvencije:

(a) konvencija će se dostaviti svim članicama na ratifikaciju;

(b) svaka se članica obvezuje da će u roku od najviše godinu dana od zatvaranja zasjedanja Konferencije, a ako to zbog izvanrednih okolnosti ne bude mogla učiniti u roku od godinu dana, onda čim to bude moguće, a najkasnije u roku od 18 mjeseci od zatvaranja zasjedanja Konferencije, podnijeti konvenciju tijelu ili tijelima u čijoj je nadležnosti dotično pitanje, radi donošenja zakona ili poduzimanja drugih mjera;

(c) članice će obavijestiti glavnoga ravnatelja Međunarodnoga ureda rada o mjerama što su ih poduzele u skladu s ovim člankom glede podnošenja konvencije navedenom nadležnom tijelu ili tijelima i dostavit će pojedinosti o tijelu ili tijelima koji se smatraju nadležnima, te o mjerama što su ih oni poduzeli;

(d) ako članica dobije suglasnost tijela ili tijela u čijoj je nadležnosti dotično pitanje, priopćit će formalnu ratifikaciju konvencije glavnome ravnatelju i poduzet će sve mjere potrebne za primjenu odredaba te konvencije;

(e) ako članica ne dobije suglasnost tijela ili tijela u čijoj je nadležnosti dotično pitanje, neće imati nikakve dodatne obveze osim što će glavnoga ravnatelja Međunarodnoga ureda rada, u odgovarajućim vremenskim razmacima koje odredi Upravno vijeće, izvještavati o stanju svoga zakonodavstva i prakse glede pitanja o kojima je riječ u konvenciji, i pritom naznačiti u kojem je opsegu bilo koja od odredaba konvencije primijenjena ili se namjerava primijeniti putem zakonodavstva, administrativnih mjera, kolektivnih ugovora ili na drugi način, te navesti poteškoće koje sprječavaju ili odgađaju ratifikaciju te konvencije.

Obveze članica u odnosu na preporuke

6. U slučaju preporuke:

(a) preporuka će se dostaviti svim članicama na razmatranje kako bi se njena primjena mogla osigurati putem nacionalnog zakonodavstva ili drukčije;

(b) svaka se članica obvezuje da će u roku od najviše godinu dana od zatvaranja zasjedanja Konferencije, a ako to zbog izvanrednih okolnosti ne bude mogla učiniti u roku od godinu dana, onda čim to bude moguće, a najkasnije u roku od 18 mjeseci od zatvaranja Konferencije, podnijeti preporuku tijelu ili tijelima u čijoj je nadležnosti dotično pitanje, radi donošenja zakona ili poduzimanja drugih mjera;

(c) članice će obavijestiti glavnoga ravnatelja Međunarodnoga ureda rada o mjerama što su ih poduzele u skladu s ovim člankom u svrhu podnošenja preporuke navedenom nadležnom tijelu ili tijelima i dostavit će pojedinosti o tijelu ili tijelima koji se smatraju nadležnima, te o mjerama što su ih oni poduzeli;

(d) osim podnošenja preporuke navedenom nadležnom tijelu ili tijelima, članice neće imati nikakve dodatne obveze osim što će glavnoga ravnatelja Međunarodnoga ureda rada, u odgovarajućim vremenskim razmacima koje odredi Upravno vijeće, izvještavati o stanju zakonodavstva i prakse u njihovoj zemlji glede pitanja o kojima je riječ u preporuci, i pritom naznačiti u kojem je opsegu bilo koja od odredaba preporuke primijenjena ili se namjerava primijeniti, te navesti izmjene tih odredaba za koje je utvrđeno da su potrebne ili bi mogle biti potrebne da bi se one usvojile ili primjenjivale.

Obveze saveznih država

7. U slučaju savezne države primjenjuju se sljedeće odredbe:

(a) u odnosu na konvencije i preporuke za koje savezna vlada smatra da su, s obzirom na njezin ustavni poredak, prikladne za primjenu na saveznoj razini, obveze savezne države iste su kao obveze članica koje nisu savezne države;

(b) u odnosu na konvencije i preporuke za koje savezna vlada smatra da su, s obzirom na njezin ustavni poredak, bilo u cijelosti ili djelomice, prikladnije za primjenu na razini država, pokrajina ili kantona u njenome sastavu nego na saveznoj razini, savezna će vlada:

(i) u skladu sa svojim Ustavom i Ustavima država, pokrajina i kantona u svome sastavu, donijeti djelotvorne mjere potrebne za podnošenje tih konvencija i preporuka najkasnije u roku od 18 mjeseci od zatvaranja zasjedanja Konferencije odgovarajućim savezним, državnim, pokrajinskim ili kantonalnim tijelima, radi donošenja zakona ili poduzimanja drugih mjera;

(ii) pobrinuti se, uz suglasnost dotičnih državnih, pokrajinskih ili kantonalnih vlada, da se u određenim vremenskim razmacima održavaju savjetovanja između saveznih tijela s jedne strane i državnih, pokrajinskih ili kantonalnih tijela s druge strane, s ciljem da se u okviru savezne države promiču koordinirana djelovanja radi primjene odredaba tih konvencija i preporuka;

(iii) obavijestiti glavnoga ravnatelja Međunarodnoga ureda rada o mjerama što ih je poduzela u skladu s ovim člankom u svrhu podnošenja tih konvencija i preporuka odgovarajućim savezним državnim, pokrajinskim ili kantonalnim tijelima i dostavit će pojedinosti o tijelima koja se smatraju odgovarajućima, te o mjerama što su ih ta tijela poduzela;

(iv) u odnosu na svaku takvu konvenciju koju nije ratificirala, obavještavati glavnoga ravnatelja Međunarodnoga ureda rada, u odgovarajućim vremenskim razmacima koje odredi Upravno vijeće, o stanju zakonodavstva i prakse u saveznoj državi i državama, pokrajinama ili kantonima u njenome sastavu glede konvencije, i pritom naznačiti u kojem je opsegu bilo koja od odredaba konvencije primijenjena ili se namjerava primijeniti putem zakonodavstva, administrativnih mjera, kolektivnih ugovora ili na drugi način;

(v) u odnosu na svaku takvu preporuku, obavještavati glavnoga ravnatelja Međunarodnoga ureda rada, u odgovarajućim vremenskim razmacima koje odredi Upravno vijeće, o stanju zakonodavstva i prakse u saveznoj državi i državama, pokrajinama ili kantonima u njenome sastavu glede preporuke, i pritom naznačiti u kojem je opsegu bilo koja od odredaba preporuke primijenjena ili se namjerava primijeniti, te navesti izmjene tih odredaba za koje je utvrđeno da su potrebne ili bi mogle biti potrebne da bi se one usvojile ili primjenjivale.

Učinak konvencija i preporuka na postojeće povoljnije odredbe

8. Ni u kojem se slučaju neće smatrati da donošenje bilo konvencije ili preporuke od strane Konferencije ili ratifikacija bilo koje konvencije od strane bilo koje članice utječe na bilo koji zakon, odluku, običaj ili sporazum koji dotičnim radnicima osiguravaju uvjete povoljnije od onih predviđenih tom konvencijom ili preporukom.

*Conventions and
Recommendations*

Article 19

- Decisions of the
Conference* 1. When the Conference has decided on the adoption of proposals with regard to an item on the agenda, it will rest with the Conference to determine whether these proposals should take the form: (a) of an international Convention, or (b) of a Recommendation to meet circumstances where the subject, or aspect of it, dealt with is not considered suitable or appropriate at that time for a Convention.
- Vote required* 2. In either case a majority of two-thirds of the votes cast by the delegates present shall be necessary on the final vote for the adoption of the Convention or Recommendation, as the case may be, by the Conference.
- Modifications for
special local
conditions* 3. In framing any Convention or Recommendation of general application the Conference shall have due regard to those countries in which climatic conditions, the imperfect development of industrial organization, or other special circumstances make the industrial conditions substantially different and shall suggest the modifications, if any, which it considers may be required to meet the case of such countries.
- Authentic texts* 4. Two copies of the Convention or Recommendation shall be authenticated by the signatures of the President of the Conference and of the Director-General. Of these copies one shall be deposited in the archives of the International Labour Office and the other with the Secretary-General of the United Nations. The Director-General will communicate a certified copy of the Convention or Recommendation to each of the Members.
- Obligations of
Members in
respect of
Conventions* 5. In the case of a Convention:
- (a) the Convention will be communicated to all Members for ratification;
- (b) each of the Members undertakes that it will, within the period of one year at most from the closing of the session of the Conference, or if it is impossible owing to exceptional circumstances to do so within the period of one year, then at the earliest practicable moment and in no case later than 18 months from the closing of the session of the Conference, bring the Convention before the authority or authorities within whose competence the matter lies, for the enactment of legislation or other action;
- (c) Members shall inform the Director-General of the International Labour Office of the measures taken in accordance with this article to bring the Convention before the said competent authority or authorities, with particulars of the authority or authorities regarded as competent, and

of the action taken by them;

(*d*) if the Member obtains the consent of the authority or authorities within whose competence the matter lies, it will communicate the formal ratification of the Convention to the Director-General and will take such action as may be necessary to make effective the provisions of such Convention;

(*e*) if the Member does not obtain the consent of the authority or authorities within whose competence the matter lies, no further obligation shall rest upon the Member except that it shall report to the Director-General of the International Labour Office, at appropriate intervals as requested by the Governing Body, the position of its law and practice in regard to the matters dealt with in the Convention, showing the extent to which effect has been given, or is proposed to be given, to any of the provisions of the Convention by legislation, administrative action, collective agreement or otherwise and stating the difficulties which prevent or delay the ratification of such Convention.

*Obligations of
Members in
respect of
Recommendations*

6. In the case of a Recommendation:

(*a*) the Recommendation will be communicated to all Members for their consideration with a view to effect being given to it by national legislation or otherwise;

(*b*) each of the Members undertakes that it will, within a period of one year at most from the closing of the session of the Conference or if it is impossible owing to exceptional circumstances to do so within the period of one year, then at the earliest practicable moment and in no case later than 18 months after the closing of the Conference, bring the Recommendation before the authority or authorities within whose competence the matter lies for the enactment of legislation or other action;

(*c*) the Members shall inform the Director-General of the International Labour Office of the measures taken in accordance with this article to bring the Recommendation before the said competent authority or authorities with particulars of the authority or authorities regarded as competent, and of the action taken by them;

(*d*) apart from bringing the Recommendation before the said competent authority or authorities, no further obligation shall rest upon the Members, except that they shall report to the Director-General of the International Labour Office, at appropriate intervals as requested by the Governing Body, the position of the law and practice in their country in regard to the matters dealt with in the Recommendation, showing the extent to which effect has been given, or is proposed to be given, to the provisions of the Recommendation and such modifications of these provisions as it has been found or may be found necessary to make in adopting or applying

them.

*Obligations of
federal States*

7. In the case of a federal State, the following provisions shall apply:

(a) in respect of Conventions and Recommendations which the federal government regards as appropriate under its constitutional system for federal action, the obligations of the federal State shall be the same as those of Members which are not federal States;

(b) in respect of Conventions and Recommendations which the federal government regards as appropriate under its constitutional system, in whole or in part, for action by the constituent states, provinces, or cantons rather than for federal action, the federal government shall:

(i) make, in accordance with its Constitution and the Constitutions of the states, provinces or cantons concerned, effective arrangements for the reference of such Conventions and Recommendations not later than 18 months from the closing of the session of the Conference to the appropriate federal, state, provincial or cantonal authorities for the enactment of legislation or other action;

(ii) arrange, subject to the concurrence of the state, provincial or cantonal governments concerned, for periodical consultations between the federal and the state, provincial or cantonal authorities with a view to promoting within the federal State coordinated action to give effect to the provisions of such Conventions and Recommendations;

(iii) inform the Director-General of the International Labour Office of the measures taken in accordance with this article to bring such Conventions and Recommendations before the appropriate federal state, provincial or cantonal authorities with particulars of the authorities regarded as appropriate and of the action taken by them;

(iv) in respect of each such Convention which it has not ratified, report to the Director-General of the International Labour Office, at appropriate intervals as requested by the Governing Body, the position of the law and practice of the federation and its constituent States, provinces or cantons in regard to the Convention, showing the extent to which effect has been given, or is proposed to be given, to any of the provisions of the Convention by legislation, administrative action, collective agreement, or otherwise;

(v) in respect of each such Recommendation, report to the Director-General of the International Labour Office, at appropriate intervals as requested by the Governing Body, the position of the law and practice of the federation and its constituent states, provinces or

cantons in regard to the Recommendation, showing the extent to which effect has been given, or is proposed to be given, to the provisions of the Recommendation and such modifications of these provisions as have been found or may be found necessary in adopting or applying them.

*Effect of
Conventions and
Recommendations
on more
favourable
existing
provisions*

8. In no case shall the adoption of any Convention or Recommendation by the Conference, or the ratification of any Convention by any Member, be deemed to affect any law, award, custom or agreement which ensures more favourable conditions to the workers concerned than those provided for in the Convention or Recommendation.

Prilog - tekst Instrumenta za izmjenu i dopunu Statuta Međunarodne organizacije rada, u izvorniku na engleskom jeziku